

Conclusies

- in elk geval, volledige vernietiging van de bestreden beschikking;
- primair, toewijzing van rekwirants vorderingen in eerste aanleg;
- veroordeling van de verwerende partij tot betaling aan rekwirant van alle kosten die hij voor de hogere voorziening heeft gemaakt;
- subsidiair, de zaak voor een nieuwe beslissing te verwijzen naar het Gerecht voor ambtenarenzaken.

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gericht tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 11 mei 2007 in zaak F-2/06, Marcuccio/Commissie, waarbij het door rekwirant ingestelde beroep niet-ontvankelijk is verklaard.

Tot staving van de hogere voorziening stelt rekwirant:

- dat het Gerecht voor ambtenarenzaken de feiten en rekwirants stellingen in zijn schriftelijke opmerkingen verkeerd heeft uitgelegd en heeft verdraaid. In dit opzicht belemtoont hij dat het daadwerkelijk bestaan van het litigieuze besluit zonder enige twijfel ook blijkt uit de tekst van de mededeling van de verwerende partij van 29 juli 2005, waarin de mogelijkheid is voorzien om een in het archief opgeborgen dossier op elk moment te heropenen. De verwijzing naar die mogelijkheid laat er geen enkele twijfel over bestaan dat het litigieuze besluit niet alleen daadwerkelijk is vastgesteld, maar ook dat het daadwerkelijk is uitgevoerd;
- dat de rechter die een beschikking geeft waarbij een beroep kennelijk niet-ontvankelijk wordt verklaard van een verkeerde rechtsopvatting uitgaat, a fortiori wanneer dit gebeurt wegens een middel van openbare orde zoals de non-existentie van een bezwarend besluit in het geval van een beroep tot nietigverklaring, naar aanleiding van een poging tot het treffen van een minnelijke regeling (de poging), temeer wanneer een specifieke en nauwkeurige motivering op dit punt ontbreekt.
- Er is op onherstelbare wijze inbreuk gemaakt op rekwirants recht van verdediging, aangezien hij, daar hij niet op de hoogte was gesteld van de voortzetting van de zaak, niets heeft kunnen doen om zich beter te verweren. Op dit punt stelt hij dat op de nota van het Gerecht voor ambtenarenzaken waarbij hij op de hoogte werd gesteld van het experiment, geen enkele mededeling is gevolgd, noch in schriftelijke noch in andere vorm, met betrekking tot de voortzetting van de zaak of de uitkomst van het experiment. Bovendien heeft het Gerecht voor ambtenarenzaken de bestreden beschikking meer dan zes maanden na het experiment gegeven. Voorts wordt in de bestreden beschikking geen enkele melding gemaakt van de poging.

- Ten slotte stelt rekwirant dat de bestreden beschikking in het geheel niet is gemotiveerd en dat het begrip bezwarend besluit onjuist is toegepast.

Beroep ingesteld op 23 juli 2007 — Frankrijk/Commissie

(Zaak T-279/07)

(2007/C 211/104)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel en S. Ramet, gemachtigden)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de litigieuze beschikking nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep vordert verzoekster de nietigverklaring van beschikking C(2007) 2110 def. van de Commissie van 10 mei 2007 waarin zij de bepalingen van de Franse Code Monétaire et Financier (Monetair en Financieel Wetboek) die slechts aan drie kredietinstellingen — Banque Postale, Caisses d'Épargne et de Prévoyance en Crédit Mutuel — bijzondere rechten voor de uitgifte van A- en blauwe spaarbankboekjes toekennen, met artikel 86, lid 1, EG juncto de artikelen 43 en 49 EG onverenigbaar verklaart.

Ter ondersteuning van haar beroep voert zij vijf middelen aan.

Het eerste middel betreft een schending van de rechten van de verdediging en de niet-naleving van het beginsel van hoor en wederhoor.

In de tweede plaats voert verzoekster aan dat de Commissie een kennelijke beoordelingsfout heeft begaan door de bijzondere rechten in kwestie te beschouwen als een belemmering van de vrijheid van vestiging en bijgevolg als onverenigbaar met artikel 43 EG, zonder te hebben aangetoond dat de rechten niet noodzakelijk en evenredig waren in het licht van de dwingende redenen van algemeen belang die de doelstellingen van toegang tot huisvesting en toegankelijkheid van bancaire diensten zijn.

Met het derde middel betoogt verzoekster dat de Commissie een kennelijke beoordelingsfout heeft begaan bij de toepassing van de derde voorwaarde van artikel 86, lid 2, EG door ervan uit te gaan dat de dienst van algemeen economisch belang van toegang tot bancaire diensten slechts personen betreft die bijzondere moeilijkheden ondervinden bij de toegang tot de basisdiensten van een bancaire instelling. Zij stelt dat de Commissie haar toezichthoudende bevoegdheden met betrekking tot de definitie van een dienst van algemeen economisch belang te buiten is gegaan en in elk geval een te beperkte definitie van de taak van toegankelijkheid van het bankwezen heeft gehanteerd. Volgens verzoekster heeft de Commissie ook een kennelijke beoordelingsfout gemaakt bij de toepassing van de tweede voorwaarde van artikel 86, lid 2, EG op het punt van de verplichting om de dienst toe te wijzen bij wege van een publiekrechtelijke handeling en bij de toepassing van de vierde en vijfde voorwaarde van dit artikel. Zij stelt dat de Commissie een fout heeft gemaakt bij de berekening van de invloed van de opheffing van deze speciale rechten op de overheidsfinanciën en een kennelijke beoordelingsfout heeft begaan bij de toepassing van het evenredigheidsbeginsel door aan te nemen dat er andere methoden bestaan, die minder belemmerend zijn voor de vrijheid van vestiging, dan de toekenning van bijzondere rechten om het financiële evenwicht van de diensten van algemeen economisch belang inzake de toegankelijkheid van bancaire diensten en de financiering van sociale woningen te verzekeren.

Met het vierde middel betoogt verzoekster dat de Commissie een kennelijke beoordelingsfout heeft begaan door ervan uit te gaan dat de bijzondere rechten in kwestie onverenigbaar waren met artikel 49 EG.

Verzoeksters vijfde middel betreft motiveringsgebreken in de litigieuze beschikking.

Hogere voorziening ingesteld op 24 juli 2007 door Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 22 mei 2007 in zaak F-97/06, López Teruel/BHIM

(Zaak T-284/07 P)

(2007/C 211/105)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) (vertegenwoordigers: I. de Medrano Caballero en E. Maurage, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Adelaida López Teruel (Guadalajara, Spanje)

Conclusies

- vernietiging van het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 22 mei 2007 in zaak F-97/06;
- kosten rechtens.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij arrest van 22 mei 2007, waarvan vernietiging wordt gevorderd in het kader van deze hogere voorziening, heeft het Gerecht voor ambtenarenzaken het besluit van het BHIM van 6 oktober 2005 houdende afwijzing van het verzoek van López Teruel om een invaliditeitscommissie in te stellen, nietig verklaard.

Tot staving van de vordering tot vernietiging van dit arrest voert het BHIM drie middelen aan.

Volgens het eerste middel zijn de bepalingen van het Ambtenarenstatuut inzake het bijeenroepen van een invaliditeitscommissie geschonden, doordat het Gerecht de voorwaarden voor het recht op invaliditeitspensioen heeft gelijkgesteld aan die welke voor het bijeenroepen van een invaliditeitscommissie gelden. Rekwirant betwist ook dat er op het TABG een gebonden bevoegdheid rust met betrekking tot het bijeenroepen van een dergelijke commissie, zodat het arrest van het Gerecht berust op een onjuiste uitlegging.

Volgens het tweede middel is artikel 90 van het Ambtenarenstatuut geschonden en is blij gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij het bepalen van het omstreden besluit, doordat het Gerecht enkel het besluit van 6 oktober 2005 als bezwarend besluit heeft aangemerkt en het antwoord van het BHIM op de daartegen ingediende klacht als bevestigend besluit heeft aangemerkt.

Met zijn derde middel voert het BHIM aan dat het Gerecht feiten en bewijselementen kennelijk onjuist heeft opgevat door te oordelen dat het Bureau zijn besluit heeft gebaseerd op de vaststellingen van de medische arbitrage van 18 oktober 2005.

Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 9 juli 2007 — Total/BHIM — Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)

(Zaak T-326/06) ⁽¹⁾

(2007/C 211/106)

Procestaal: Engels

De president van de Eerste kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 326 van 30.12.2006.